

De doop als tegenbeeld

• door Gerard Kramer

Wat Petrus schrijft in 1Petr.3:21 blijft een intrigerende opmerking. Hij schrijft daar het volgende: *'Dit behoudt nu ook u: [het] tegenbeeld [de] doop, die niet is een afleggen van de onreinheid van [het] vlees, maar een vraag voor God van een goed geweten'*.

Dit is geen gemakkelijk te begrijpen Schriftplaats; geen enkele uitlegger mag dan ook suggereren dat zijn uitleg het einde van alle tegenspraak is. Toch wil ik een poging wagen.

Een uitleg

In het direct voorafgaande vers 20 wordt door Petrus gewezen op de ark, 'waarin weinigen, dat is acht zielen, gered werden door water'. Het redmiddel is hier de ark, en niet het water. Dat bedreigde de 'opvarenden' juist met de dood. Daarom kunnen we stellen dat de ark een beeld is van de redding in Christus, en de wateren een beeld zijn van de dood. Het zijn de wateren van Gods oordeel. Daarom wil ik 'door water' (Gr. *di' hudatos*) niet verklaren als 'door middel van water', maar als 'door water heen'.

Daarna spreekt Petrus over een tegenbeeld, d.i. een met de ark corresponderend beeld, dat ons op de plaats van behoudenis brengt, namelijk de doop. Zoals de ark Noach en de zijnen redde door de oordeelswateren heen en hem bracht op een plaats waar hij veilig kon offeren, zo brengt het tegenbeeld van de ark, de doop, de christenen door het oordeel dat op de wereld rust heen, naar een plaats waar zij zonder angst voor het oordeel op aarde God kunnen dienen. Op die manier 'behoudt' de doop ons, in die zin dat deze ons op het terrein van de behoudenis – dus in veiligheid – brengt.

Wie namelijk ziet dat de wereld onder het oordeel ligt, wil

daar zo spoedig mogelijk uit. Zijn geweten vraagt dit. Hij heeft de behoudenis nodig om op aarde volgens Gods wil te leven.

Daarom is er voor hem maar één mogelijkheid: hij moet de ark in, wat hij uitdrukt door zich te laten dopen. De doop, die evenals de ark spreekt van de redding-brengende dood van Christus (Luk.12:50; Rom.6:3v.; Kol.2:11), brengt de gelovige op een plaats waar hij op aarde God kan dienen. Het doel van de behoudenis is hier niet de hemel, maar de aarde. In Luk.1:74 vinden we een prachtige definitie van wat behoudenis voor het heden betekent: 'dat wij, gered uit [de] hand van <onze> vijanden, onbevreesd Hem zouden dienen, in heiligheid en gerechtigheid voor zijn aangezicht al onze dagen'. Zo zijn we in staat gesteld God te dienen op de plaats waar wij vroeger slaven van de zonde waren, d.i. de aarde.

Daarbij blijft de vraag in hoeverre wij ons praktisch in de ark en op het terrein van de behoudenis bevinden. Daar zijn we slechts als we de wereld zien zoals God haar ziet; dan veroordelen wij de wereld, zoals Noach deed toen hij in de ark stapte. Daarmee liet hij zien dat hij de mensenwereld zag zoals God haar zag, namelijk als een geheel dat het oordeel verdiende (Hebr.11:7). Toen Petrus dan ook in Hand.2:38 zei: 'Bekeert u, en laat ieder van u gedoopt worden in de naam van Jezus Christus tot vergeving van zonden', opende hij daarmee zogezegd de deur van de ark voor zijn toehoorders, zoals Ananias de ark voor Saulus opende in Hand.22:16 door hem aan te sporen zich te laten dopen. Door onze verbinding met een gestorven en opgestane Christus bevinden we ons hier op aarde op een plaats waar we veilig zijn voor het oordeel en waar we ongestoord onze God mogen dienen.